

Information Times

Oficialni informacnik klubu UPKB - Dominion #16

Zbranové systémy Čim na "kozaky"

R. Dawson - interview

Scon 2007

Vážení a milí čtenáři,

máme tady červen a tedy i nové číslo UPKB-Dominion Information Times.

Dění v klubu se po odchodu Jaremiho a Pavla pomalu vrací do starých kolejí - doplňujeme obsah naší webové prezentace, přemýšlíme, jak dokončit dabing Bridge Commandera (poněvadž se projekt odchodem Johanssona poněkud zkomplikoval) a značnou část našeho úsilí věnujeme přípravám akce Trekfest 007, což je vlastně Star Trek blok na letošním Festivalu Fantazie. Program „FFka“ je společným dítkem klubu CZ Kontinuum, Trekkies: TNG a samozřejmě UPKB-Dominion. Organizaci Trekfestu jako takovou má s pomocí dalších několika lidí na starosti Yakuzza.

Co se našeho výše zmiňovaného webu týče, ten doznal v posledních šedesáti dnech několika změn, tou nejpodstatnější je bezesporu přesun webu na adresu www.upkb.net (na kterou jsme se složili ;)), dále jsme přidali několik nových funkcí do ovládání a opravili jsme některé nedostatky.

Toliko asi tedy k dění klubu v minulém čase, nakonec bych ještě uvedl, co plánujeme na léto, respektive na prázdniny - jednak je to samozřejmě dvanáctý ročník Festivalu Fantazie, o kterém zde už byla řeč, jednak plánujeme ještě jednou změnit server (a pravděpodobně ještě jednou i doménu), na kterém provozujeme náš web a rádi bychom konečně dokončili dabing Bridge Commandera, neb se nepřijemně natáhl.

Jak to všechno ale nakonec dopadne je ve hvězdách a tak to, co zatím mohu říci s jistotou je, že stejně jako všechna jiná, i toto číslo IT bylo připravováno s pečlivostí a láskou, kterou ke Star Treku všichni (nebo alespoň většina z nás) chováme. Tak ať se vám líbí!

Velící šéfredaktor komodor Korax

Obsah

Scon 2007

Jaký byl Aldyho con? Stálo to za to? Rozhodně!

Defiant

Aneb co se skrývá pod kapotou první bojové lodi UFP

Analýzu, pane Spocku!

Co si myslí největší myslitel Federace o připravovaném titulu STO

Enterprise, NCC-1701-E

Dokončení seriálu „Lodě jména Enterprise“

Ztracené sny

První část povídky

Knižní koutek

Zavzpomínejme na první u nás vydaný titul s nápisem Star Trek na obálce

Starship Creator: Warp II

Ohlédnutí za herním titulem

Hudba

Jedním smyslem je i sluch, doporučíme, co mu máte naservírovat

Třída K't'inga

Qapla!

Zbraňové systémy

Ve vesmíru potkáte nejen mírumilovné tvory, čím se s nimi ale vypořádat?

Rozhovor - Roxann Dawson

Wměska otázek všeho druhu

O čem si přečtete příště

Na co se můžete těšit za dva měsíce

3

4

5

6

7

15

15

15

16

17

19

20

Ve zkratce

Ve zkratce je nová součást Information Times, ve které se budeme snažit zachytit to nejpodstatnější, co se v našem klubu událo za poslední dva měsíce, tak bychom rádi umožnili osobám bez přístupu k internetu si udržovat alespoň základní přehled o dění v klubu.

Festival Fantazie

Jak jste se mohli dočíst v úvodním slovu šéfredaktora, UPKB-Dominion se i letos podílí na organizaci Star Trek bloku Festivalu Fantazie, kterému se letos přezdívá TrekFEST 007 a bude probíhat od 29. června do 4. července. Celou organizaci bloku, na jehož programu se podílí kromě nás i zástupci klubu CZ Kontinuum a Trekkies: TNG, má na starosti náš člen Yakuzza. Těšit se můžete na vsutku pestrý program - od přednášek všeho druhu přes soutěže o atraktivní ceny až po rozlučku se svobodou, která bude předcházet první v ČR pořádané svatbě ve sci-fi stylu.

Setkání

28. dubna se konalo setkání členů klubu UPKB - Dominion, a to v Domě Děti a Mládeže v Ostravě. Na programu byla jednak klubová porada týkající se nadcházejícího FF, jednak volba nové domény a vyhovujícího poskytovatele hostingu. Poté následovala projekce několika epizod DS9 s amatérským dabingem.

Web a jiné aktivity

Samozřejmě věnujeme energii i aktualizacím naší internetové prezentace na www.upkb.net a řešíme klasické klubové záležitosti.

Scon 2007

První ročník Sconu se konal překvapivě v Praze. Z Ostravy se nás do Prahy rozhodlo vyrazit celkem pět. Jelikož jako jediný nepracuji na plný úvazek, rozhodl jsem se vyjet do Prahy autobusem už v pátek ráno, abych si celý víkend užil co nejdéle. Ostatní plně pracující měli dorazit až někdy večer autem.

Do Prahy jsem dorazil odpoledne, a s pomocí GPSky jsem úspěšně dorazil domů k Marghovi a Hypo. Mít ještě tu uniformu, připadal bych si jako důstojník Hvězdné Flotily s trikordérem. Počasí bylo velmi

pěkné, slunečné, a slibovalo nádherný víkend.

Na Scon jsme vyrazili spolu s Marghem už asi něco kolem čtvrté odpoledne, Hanka ještě doladovála něco z přednášky. Budovu, ve které se Scon konal jsme našli na první pokus, a to bez trikordéru :-). Uvnitř jsme pomáhali s organizací a chystáním věcí na program. Já jsem se nejvíce zdržel v Gatecon místnosti. Naše zatemněná okna by určitě vyhrála první místo v zatemňování. Chystalo se všechno, každá linie se snažila být co nejvíce tématicky sladěná.

Ani už nevím, kde jsem se ty dvě hodiny od začátku programu potuloval, ale jako první jsem navštívil přednášku Little Borga - ST: XI. Little se nám snažil poodkrýt něco z chystaného jedenáctého Star Trek filmu. Přednáška byla zajímavá a osobitá. Fajn bylo, že se Littlovi povedlo zapojit do diskuze i publikum.

Poté následovala velmi dlouhá o obsáhlá přednáška Margha o návaznosti seriálu Enterprise na Star Trek. Během přednášky dorazili všichni výše nejmenovaní z Ostravy, a to Beka, Arweth, Crusher a Petr. Kája měl přednášku opravdu podrobnou a velmi zajímavou. To jsem si ani nemyslel, co nového se ještě můžu dozvědět, resp. jaká návaznost mě vůbec nenapadla.

Po konci přednášky jsme se odebrali k našim milým, již výše jmenovaným, hostitelům. Dlouho do noci se ještě povídalo, s těmi co se jim podařilo neusnout :-), vyměňovaly se STCCG kartičky a tak podobně.

V sobotu ráno, pozdě ráno, jsme zamířili přímo do místnosti s deskovými hrami. Většinu aktivit v této místnosti měl pod palcem klub deskových her. Každý si mohl vypůjčit jakoukoliv hru a vyzkoušet si ji. Neustále byli k dispozici členové tohoto klubu a ochotně všem vysvětlili pravidla každé hry. My jsme si zahráli hru ze starého Říma a to stavění akvaduktů. Mě se hra vel-

mi líbila, možná i proto, že mám toto období dějin rád. Samozřejmě se hrály i kartičky a nechyběl ani vydatný oběd, díky Zephramovi, který vše ochotně zařídil.

Po obědě jsme ještě stihli část SG Jukeboxu, který se vždy snažím si nenechat ujít. Po poklábození s kamarády jsme se již netrpělivě těšili na SGCA hru - Mise: Zelenka. Šlo o hru po stopách Radka Zelenky. Vyhrál ten tým, který našel Radka jako první. Náš tým tvořili čtyři lidi - Wesley (já), Crusher, Matěj a Petr. Úkolem bylo vystopovat, kde

se Dr. Zelenka na základně nachází. Jako klíč nám sloužili ostatní z posádky "Atlantis" - místní školy. Tito lidé z posádky nám dávali různé úkoly, kladli otázky, více či méně zvláštní :-). Nevěřili byste tomu, ale nakonec jsme vyhráli! Když to trochu přeženu, tak skupinka trekistů vyhrála :-). Všichni si odnesli podepsanou fotografii Davida Nykla - představitele Radka Zelenky v seriálu SGA. Taktéž se všichni stali členy klubu SGC, teda až na mě, já už jsem členem několik let.

Po úspěšné misi jsme ještě stihli konec přednášky od Hypo - Repe te narážek na Star Trek. Potom se hrál Drákula, jehož představoval JanoS, v místnosti s deskovými hrami. Dále pak kartičky i jiné hry. Čas utíkal, když jsme si uvědomili, že právě začíná společný gala večer. Po nakouknutí do tělocvičny, kde se gala večer konal, jsme vycouvali zpátky, protože tam bylo tolik lidí, že se ani projít nedalo. Já jsem se potom ještě ke konci vrátil, abych viděl zakončení programu Podle ohlasů to muselo stát za to, jen sehnat toho člověka co to natáčel na kameru.

Neděli jsme strávili společným povídáním a vyměňováním kartiček. Čas utíkal až překvapivě rychle a my jsme se bohužel museli se všemi rozloučit a zavítat domů. Tak zase někdy příště.

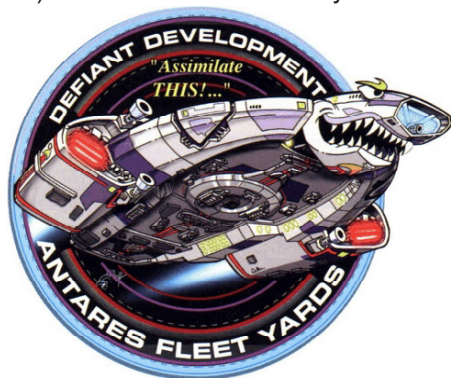
Wesley Starek Cupper

Defiant

Za celou historii existence Spojené Federace Planet (a jejího předchůdce: Spojené Země) a jedné její části, Hvězdné flotily, vzniklo (a ještě vznikne) mnoho tříd lodí: od malých trans-

portních, přes střední vědecké až po velké diplomatické. Každá z těchto tříd měla své mírové poslání, svůj účel. Většinou se jednalo o vydávání se tam, kam se dosud nikdo nevydal, občas to bylo hledání nových forem života a nových civilizací. Avšak objevila se i jedna třída, která je trnem všem těm, kteří ještě sní svůj sen o dokonalém vesmíru bez bojů, půtek a krveprolití.

Ano, je jí třída Defiant, která vznikla jako reakce na nebezpečí zvané Borg. Třída Defiant byla vyvíjena v docích Planetia Utopia, ale konec nebezpečí borgské invaze ukončilo i práce na prototypu prvního plavidla Hvězdné flotily, určeného primárně pro boj. Práce na tomto projektu se rozběh-

li opět ve chvíli, kdy se objevilo jiné, mnohem rafinovanější, nebezpečí.

Jak se blížila válka s Dominiem, začala Flotila opět potřebovat loď, která by byla v bojích maximálně efektivní, která by nebyla zbytečně znehodnocena diplomatickými prostory a jejíž vědecké vybavení by bylo omezeno pouze na nezbytné minimum. Totiž jenom taková loď by mohla směle konkurovat Jem'Hadarským stíhačům a zároveň by její konstrukce nebyla náročná na prostředky, což je věc, která se nedostává žádné mocnosti ve stavu válečném. A tak byl konečně prototyp této třídy dostaven a loď, nesoucí stejně hrdé jméno jako celá třída, opustila doky a mohla se pustit do své práce.

USS Defiant, klasifikovaný jako eskortně-bojová loď, byl přiřazen ke stanici Deep Space 9, odkud se vydával skrze červí díru, díky Romulany zapůjčenému maskování, šmírovat aktivity Dominionu. Defiant se osvědčil, ukázal, že si zaslouží své místo mezi slunci, na poutích vesmírem.

Ale ani výsledky, které Defiant předváděl, jeho odpůrce neumlčeli. Stále se

ozývali hlasy tvrdící, že Flotila nesmí mít žádná čistě bojová plavidla. Flotila by podle nich měla být zaměřena pouze na své primární cíle: prozkoumávání hlubokého vesmíru a navazování nových diplomatických styků.

To, že Hvězdná Flotila není armádou (ve vojenských záležitostech zastává spíše funkci domobrany), myslím není

třeba zdůrazňovat. Ale i přesto potřebuje, jako jediná významná složka bránící planety a prostor Federace, mít k dispozici plavidla, technologie a prostředky, které bezpečně zastaví nepřítele dříve, než občané UFP začnou umírat. A k tomuto účelu slouží třída Defiant – jedněmi milovaná, jinými trpěná a tou třetí skupinou nenáviděná. Ale s tím se nedá už nic dělat, ti, kteří se neprobudili ani při konfliktu s Dominionem, budou svůj naivní sen o dokonalém vesmíru plném lásky a tolerance snít už asi navždy. Škoda, že jen snít.

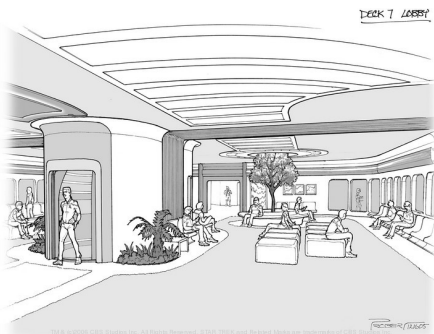
Komodör Thomas Rover

Analýzu, pane Spocku!

Mr. Spock analyzuje nové obrazové materiály. Jeho bystrému oku a analytickému vulkánskému mozku neunikne ani sebemenší detail, který před námi chtěli autoři zatajit. Zajímá vás, co se skrývá pod povrchem?

V rámci své poslední náborové kam-

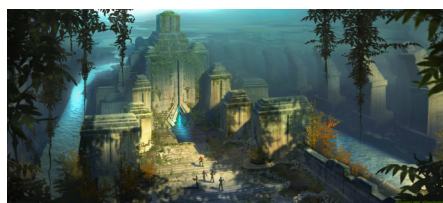

paně odhalila společnost Perpetual Entertainment další působivý koncept z připravovaného MMORPG Star Trek Online. Vedle nedávného překrásného artworku zobrazujícího jakýsi starobylý chrám na neznámé planetě se jedná o doposud nejúchvatnější scénu, kterou nám autoři hry představili. Současně se ovšem jedná o nedocenitelný informační zdroj, který může mnohé napovědět o hře samé, a potvrzuje i některá fakta už dříve známá.

Obraz zachycuje panoráma velitelství Hvězdné flotily Spojené federace

planet v San Franciscu. V pozadí se samozřejmě klene nezbytný Golden Gate Bridge, světoznámá dominanta této kalifornské metropole. Na první pohled se scénérie velitelství sklonku čtyřicetiletého (resp. počátku pětadvacátého) století, ve kterém se bude děj titulu odehrávat, evidentně v mnoha detailech odlišuje od podoby, jak ji známe z prvního startrekového filmu, Nové generace nebo her Star Trek: Away Team či Elite Force 2. Samotná

hlavní budova, jak předpokládáme, je zosobněna stavbou v pravé horní polovině obrázku. Velitelství v této inovované podobě nepřehlédnutelně dominuje emblém fotily a rovněž samotná budova jaksi pomyslně kopíruje tvar insignie.

Stavba v pravém spodním rohu s největší pravděpodobností představuje dok raketoplánů. Tuto skutečnost by mohl potvrzovat i raketoplán v popředí, směřující někam do těchto míst. Centrální nádvoří (či atrium) velitelství doplňuje vedle zeleně i atraktivní fontánový prvek. Svým tvarem opět evokuje symboly spojené s Flotilou. Podobné vodní prvky si ostatně můžeme upamatovat již z Elite Force. O významu zbytku budov a detailů bychom se mohli už jen dohadovat. Například Akademie na této scéně patrně chybí. Vedle evidentního úbytku zeleně oproti TNG údobí ovšem může zaujmout ještě levý spodní roh s dvojicí důstojníků, obsluhujících futuristicky vyhlížející počítačový terminál. Ten by mohl být založen na nějaké formě holotechnologie či projekce. Důležitější však je, že tato scéna potenciálně naznačuje, jak by obecně mohla vypadat technologie Star Treku budoucnosti.

Se souhlasem autorů převzato z

www.startrekgames.cz,

Jiří Bigas

Enterprise, NCC-1701-E

USS Enterprise E byla loď Federace třídy Sovereign z konce čtyřia-dvacátého století a šestá loď Federace toho jména.

Konstrukce a vypuštění

Enterprise-E byla vypuštěna hvězdného data 49827.5 jako nejsilnější loď ve flotile. Byla postavena v San Francisco Fleet Yards na orbitě Země a jejího velení se krátce po vypuštění ujal kapitán Jean-Luck Picard.

Technické info

Enterprise-E měřila 685 metrů na délku a měla čtyřiaadvacet palub. Byla vybavena šestnácti phaserovými bankami a deseti odpalovači torpéd, které bylo možno nabít i kvantovými torpédy. V lodi se nacházela i kartografie, hydroponika a nemocniční oddělení. Hlavní strojovna byla umístěna na palubu 16. Loď mohla být řízena buďto manuálně, nebo zadaným kurzem, jehož vyplnění zařizovat počítač. E byla zároveň první Enterprise vybavená Pohotovostním zdravotnickým hologramem.

Nová Enterprise měla na palubě nové modely raketoplánů a několik dalších transporth lodí, včetně warpuschopné Kapitánovy jachty Cousseau a speciálního víceúčelového vozidla Argo.

Mezi členy posádky sloužili lidé, Vulkanci, Bajorané, Betazoidé, Boliané, Trillové, Klingon a android.

Služba

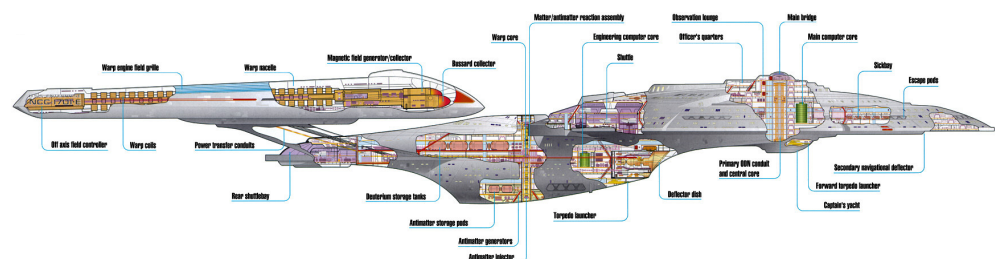
Po roce služby byla Enterprise během útoku Borgů na Zemi poslána do romulanské Neutrální Zóny. Oficiálním důvodem této akce byly obavy Flotily z možného útoku ze strany Romulanů, ale na romulanských hranicích se už delší dobu dělo pramálo zajímavého. Skutečným důvodem byly obavy Flotily, že by Picardova přítomnost v bitvě mohla být nebezpečná. Picard ale nakonec porušil rozkazy a vrátil se do sektoru 001, a sehrál hlavní roli v bitvě s Borgy.

Borgská Krychle byla zničena, předtím ale vypustila menší loď na Zemi. Loď vytvořila časový

nou Son'a. Son'a využívala flotilního admirála Doughertyho, aby zlegalizovala násilné přestěhování obyvatelstva jisté planety obklopené radiací, která poskytovala atraktivní léčebné účinky. Posádka Enterprise se ale v zájmu obyvatelů planety vzbouřila a zabránila vystěhování obyvatelstva a přiměla Hvězdnou Flotilu, aby případ znovu uvážila.

O rok později byla Enterprise na několik dní na orbitě Země. Bylo to v době, kdy projekt Pathfinder navázal kontakt s lodí USS Voyager.

Nedlouho po konci Války s Dominionem podstoupila Enterprise upgrade zvyšující její obran-

vír a spolu s Enterprise vletěla do roku 2063, kde se neúspěšně pokusila zamezit prvnímu kontaktu lidí a Vulkanců. Během mise Borgové asimilovali víc než polovinu Enterprise, na jejíž palubě si vytvořil dočasný kolektiv, který byl ale zničen, když byla Královna tohoto společenstva rozložena chladicí kapalinou warpjádra.

K těmto událostem se vrátila Sedmá z Devíti v epizodě Relativity, kdy použila výše uvedených událostí jako příkladu Pogova paradoxu.

V roce 2375 prováděla Enterprise diplomatickou misi s rasou Evora, když byla odvelena do systému Goren, který byl kontrolován skupinou zva-

né schopnosti. Byly přidány tři zadní a dva přední odpalovače fotonových torpéd a čtyři phaserová pole na warp gondoly.

V roce 2379 bránila Enterprise Zemi proti hrozbě ze strany Rémanů, kteří sestavili ničivou biologickou zbraň, schopnou vyhladit život na celé planetě, počemž musela strávit několik týdnů v doku.

Z vystřížených scén z Nemesis lze zjistit, že Enterprise do doku dotáhla USS Hemingway.

Podle další vystřížené scény měla Enterprise po dokončení svých oprav letět do systému Denab.

Velící šéfredaktor komodor Korax

Ztracené sny

Stéblo trávy se zachvělo. Mohlo to být jemným závanem větru, či usednutím motýla, který právě rozevřel svá nádherná žlutá křídla. Možná se v teplém letním odpoledni vyhříval, možná jenom odpočíval na své bezstarostné cestě nikam. Chvilí líně strnul a pouze pohupoval tykadly ve vánku. Něco jej však přinutilo vzlétnout. Na travní stéblo teď dopadla sportovní bota, obutá na dobře udržované noze staršího muže. Ten běžel aniž by někam pospíchal. Potřeboval si, od té doby co je na zaslouženém odpočinku, udržovat kondici, kterou měl a na které si zakládal po celou dobu svého působení ve Flotile. Tričko měl již dosti propocené, poněvadž dlouhý běh v horkém, vlhkém irském odpoledni dával zabrat každému, i kdyby zrovna neběžel. Kolem krku měl přehozený menší ručník, do kterého si co chvíli utíral orosené čelo a lysinu na hlavě. Přeběhl louku a domů již zbývala pouze cesta lesem. Stezka tady byla plná neočekávaných překvapení v podobě různě vyčnívajících kořenů a nebezpečě vlhkého a kluzkého podloží. Byl ale vděčen tomu, že mu stromy poskytují stín před dotírajícím sluncem. Konečně vešel do svého domu, který si obstaral po svém odchodu do důchodu. Ve flotile udělal docela slušnou kariéru. Velel třem lodím a dotáhl to až na viceadmirála, takže ke konci své činné služby rozkazoval mnoha lidem. Teď mu bylo šedesát devět let a stále ještě se cítil plný energie. Byl jedním z těch šťastlivců, kterým se podařilo během působení ve službách flotily založit rodinu. Dva synové, jeden následující svého otce, druhý pracující v potravinářství. Nemohl si stěžovat. Měl milou ženu Naomi, která se o něj s láskou starala. Byla o pár let starší, ale vzhledem k tomu, že byla člověkem jenom z poloviny, její vzhled spíše evokoval dojem čilé padestnice. Vždy, když se Naomi rozcílila, chlácholil ji a prsty přejížděl po čtyřech malých růžcích, které jí vyrůstaly z prostředku čela.

Vyšel ze sprchy. Ani na okamžik neuvažoval o sprše sonické. Byl v tomhle ohledu dosti konzervativní a pokud neměl opravdu .php3ěch, dopřával si sprchu vodní, s pořádnými masážními proudy. Měl kolem pasu jenom ručník, když zaslechl, jak jej Naomi volá:

„Dane, pojď sem!“ její hlas zněl velmi vzrušeně a napjatě. Přiběhl mírným poklusem, právě tak, aby jeho rouška zůstala tam, kde zůstat měla. Naomi sledovala zpravodajství.

„... se přestaly hlásit. Do sektoru proto byly před dvěma dny vyslány další dvě lodě - USS Monolith a USS Ankara. Obě lodě jsou třídy Defiant Advanced, což by mimo jiné nasvědčovalo tomu, že tato oblast se stává velice nebezpečnou. Pro méně informované občany uvádíme, že se jedná o nejsilnější bojové lodě, které má Flotila k dispozici. Hlavní stan v San Francisku tedy zřejmě něco tají. Podle našich neoficiálních zdrojů zaútočili na federální plavidla Romulané. Proč, když je na spadnutí mírová smlouva, to je předmětem spekulací.“

Dan Sparling zůstal chvíli bez hnutí stát. Vzpamatoval se až poté, co zpozoroval, že jej Naomi upřeně sleduje. Z jejich očí vyčetl obavy. Čekala na jeho názor.

„Doufám, že se mýlí,“ začal opatrně, „ale vypadá to, že na jejich zdrojích bude něco pravdy. Romulané jsou sice nevypočitatelní, ale nemyslím si, že by zaútočili jenom tak. Jejich říše v poslední době slábne, v nejbližších letech či desetiletích budou potřebovat pomoc. A nikdo jiný než Federace jim pomoci nemůže. Pokud se ovšem nenašla třetí strana, která by to udělala za nás.“

„Jak je možné, že o tom doposud nevíš? Myslela jsem, že admirálové ve výslužbě jsou o důležitějších věcech informováni.“

„To netuším. Možná, že se opravdu jedná jenom o dohady, které jsou podepřeny spekulacemi bez důkazů,“ přemítal

Dan: „Počítači, identifikuj lodě, které se podle zpravodajství přestaly hlásit.“

„Jedná se o lodě USS Hemingway, třída Steamrunner a USS Nexus, třída Intrepid.“

Zamrazilo jej. Na Nexu sloužil jejich syn jako první důstojník. I Naomi viditelně ztratila barvu v obličeji. Nikdo z nich teď nechtěl promluvit jako první. Bariéru nakonec prolomila žena:

„Intrepid jsou dobré lodě. Vydrží hodně.“ řekla s nadějí v hlase a dodala zbožné přání: „Snad se jedná pouze o nějakou poruchu v subprostorovém vysílání.“

„Snad ano. Ale nespolehej na to, že Intrepid jsou skvělá plavidla. To, že si se na jednom z nich narodila a strávila velkou část dětství neznamená, že jsou nezničitelná. Vždyť vy jste tenkrát měli hodně štěstí.“

Znovu se obrátil k počítačovému terminálu a zadal nový příkaz: „Počítači, zažádej o informace o diskutovaném tématu na velitelství Flotily s mojí autorizací.“

Kapitán Atkinson se probíral hlášeními svého prvního důstojníka a moc jej to nebavilo. Tenhle druh práce považoval za ztrátu času a snažil se mu vyhýbat, což se mu dařilo. Mělo to však jednu nevýhodu. Vždy se mu hlášení nakupila a on si pak musel najít volnou chvíli, aby si je všechna prošel. Naštěstí mu již zbývalo pár posledních. Enterprise byla na výzkumné misi v Mléčné mlhovině, zvláštním rozlehlém útvaru o rozloze několika světelných let krychlových. Celý prostor zde byl vyplněn zvláštní směsí ionizovaného plynu s drobkovými krystalkami dilithia, což vzdálenému pozorovateli připomínalo mléko rozlité mezi hvězdami. Cestou sem nabrali na loď několik fyziků specializujících se na dilithium, kteří mají za úkol zjistit, zda a jak by bylo možné drobné krystalky využívat. Podle údajů senzorů bylo v tomto zvláštním útvaru tolik této látky, že by vystačila pro potřeby Federace minimálně na dalších deset let, i více. Odpadlo by tak komplikované dolování a s ním spojené riziko. Problémem však byly právě ony drobné krystalky, které sice krásně vypadaly, ale zatím nikdo nepřišel na způsob, jak je trvanlivě spojit. Standardní metody zabíraly jenom na malou chvíli a takové útvary pak vydržely malou zátěž, která by stačila maximálně k impulsnímu pohonu malého člunu. Přitom bylo toto dilithium velice kvalitní.

Konečně dočetl poslední řádky. Jak předpokládal, na lodi se nestalo nic, co by stálo za pozornost. Jedinou výjimkou bylo narození malého děvčátka jedné praporečci, ale o tom kapitán již věděl. Byl totiž novopečené matce osobně pogratulovat a popřát mnoho zdraví a štěstí při výchově dítěte. Teď chvíli seděl a přemýšlel, co má dělat. Nemohl se spojit s domovem, aby se dozvěděl jak se mají přátelé a příbuzní, neboť mlhovina účinně rušila subprostorové vysílání. Na druhou stranu bylo výhodou, že jej neobtěžovala hlášení flotily. Považoval tuto výpravu tak trochu za dovolenou. Kromě rutinních povinností neměl co na práci, poněvadž fyzika tohoto druhu nebyla jeho hlavním oborem a tak se často procházel po lodi a seznamoval se s posádkou a jejími zálibami. Často také navštěvoval ženu, která u nich zůstala po incidentu s Borgy. Zatím ještě neměla jméno, protože se nedokázala pro žádné rozhodnout. Mezitím se musela Enterprise dostavit do suchého doku, kde byly opraveny škody, způsobené bojem. Co Atkinsona trochu zneklidňovalo byl fakt, že pod pohonné gondoly dostala loď adaptéry, umožňující dočasné namontování modulu pulsních děl. Velení flotily jej ujistilo, že se tomu tak stane pouze v případě, že by Enterprise byla nasazena ve válce. Nebylo totiž akceptovatelné mít tuto zbraň ve standardní výbavě. Pak by se totiž obtížně dalo hovořit o výzkumné diplomatické lodi. Pulsní děla byla a jsou považována za útočnou zbraň, nikoliv za obrannou, jako jsou phasery, které má Enterprise nyní (byť tyto jsou, co se palebné síly týče, asi o polovinu silnější). Flotila se tak rozhodla, aby ještě zvýšila, byť tak už největší mezi všemi třídami, bojeschopnost tohoto plavidla, disponujícímu díky červímu pohonu ohromným přebytkem energetických zdrojů. Teď byly ovšem myšlenky na jakýkoliv boj pro Jamese Atkinsona vzdáleny na světelné roky daleko.

Vstal ze svého křesla a prošel dveřmi na můstek. Jediný pohled mu napověděl, že se stále nic zvláštního neděje. Službukonající důstojník jej slušně pozdravil a dále se věnoval jakési činnosti, kterou provozoval na konzole u komandérova křesla, který měl právě půlnoc, poněvadž tento týden sloužil noční směnu. Kapitánské křeslo bylo prázdné. Atkinson trval na tom, že je to jeho křeslo a nikdo do něj nesmí sedat kromě něj, pokud je na palubě lodi. Všichni to respektovali a při plně obsazeném můstku bez kapitána vzbuzovalo prázdné místo autoritu i přes nepřítomnost jeho pasažéra. Ještě jednou se rozhlédl po můstku a přešel do výtahu.

„Paluba dvanáct.“ oznámil svůj povel a pozoroval ukazatel palub, jak se výtah blíží ke svému cíli. Nenapadala jej nyní žádná rozumná činnost, proto se rozhodl zajít k wrogenské ženě. Zazvonil na dveře kajuty, byť věděl, že v tomto případě je to zbytečná činnost. Nemohl ji totiž nacytat v choulostivé situaci, do které se holografická těla dostávají jen velmi zřídka.

„Prosím, pojďte dovnitř kapitáne.“ ozval se hlas a kapitán vkročil do místnosti. Nikdo zde nebyl. Všiml si, že na stole leží mobilní holografický emitor.

„Mohli byste můj emitor prosím podržet ve výši vašeho loktu prosím?“ požádal jej znovu hlas, který přicházel ze stěn

místnosti. Usoudil, že vědomí ženy je nyní v počítačové paměti. Vyhověl její prosbě a za pár sekund před ním stála žena v mírném podřepu, poněvadž emitor byl poněkud níže, než být měl. Nyní držel Atkinson ženu za rameno. Pustil ji a usmál se.

„Příště to bude výš.“ zažertoval úsměvným tónem a přidal otázku: „Smím se posadit?“

„Ale samozřejmě, vždyť jste tu kapitánem.“ oplatila mu stejnou mincí žena: „Jsem ráda, že jste přišel a podržel mi emitor. Alespoň jsem to neměla tak komplikované, jako když leží na zemi. Někdy byste se měl přijít podívat, jak vypadá mé zhmotňování v tomto případě. Musím nejdříve vygenerovat pár přístrojů, které udrží emitor v požadované výšce.“

„To může být zajímavé.“ nadhodil kapitán.

„Asi ano, já jsem to nikdy neviděla.“ opáčila mu a pokračovala: „Chtěla bych s vámi o něčem mluvit. Uvažovala jsem o vlastním organickém těle. Víím, že není možné replikovat všechny orgány, které máte vy, ale ráda bych se pokusila alespoň o maximum toho, čeho jsou vaše replikátory schopny. Už jsem zhotovila plán tohoto těla. Ráda bych zůstala u podoby, kterou mám teď.“

„Umělé tělo. To byste pak byla už jenom v jednom těle?“

„Ne, možnost změnit tělo by zůstala. Vííte přece, že mohu existovat jako čistá energie. Upřímně řečeno, uvažovala jsem i o dalším těle do nepohody, dá li se to tak říci. To první by se podobalo člověku co nejvíce by to šlo, samozřejmě bych musela některé orgány nahradit anorganickými přístroji, ale v podstatě bych se od vás zásadně nelišila. To druhé by pak vycházelo z konstrukce, kterou využívá Mysl při nutnosti výsadku jednotlivců třeba na nějakou planetu. Dalo by se nazvat bojovým tělem, chcete li.“

„Proti tomu vůbec nic nenamítám. Promluvíím s doktorem DeBoerem, aby vám poskytl lékařské replikátory. Jsou tím nejpřesnějším, co na lodi máme. Dám vám pak vědět. Musím ještě zařídít pár formalit, ale myslím, že byste s prací mohla začít již zítra. Doktor vám rád pomůže. Jednak také nemá v této době co dělat a jednak by mu to mohlo pomoci při jeho výzkumu umělých lidských orgánů. Myslím, že nebude od věci provětrat trochu i našeho holodoktora. Už nebyl přes dva měsíce aktivován a v manuálu se píše, že by se měl průběžně spouštět, aby byl informován o dění na lodi.“

„Děkuji vám kapitáne.“

„Jakou máme rychlost, kormidelníku?“ zeptal se očividně netrpělivý kapitán.

„Trvale udržujeme warp 9.89, pane.“ odpověděl mu praporečik sedící v přední části můstku.

Nyní se ke kapitánovi Aragornu obrátil muž, který až doposud sledoval jednu z konzolí v zadní části: „Pane, právě jsme obdrželi zprávu od Flotily. Je určena pouze vyšším důstojníkům.“

„Všichni vyšší důstojníci okamžitě do zasedací místnosti!“

Netrvalo to dlouho. Velící důstojníci všech tří sekcí lodě plus hlavní inženýr a lékař se shromáždili během pěti minut. Kapitán zadal příkaz k dešifrování zprávy:

„Počítači, přehraj zprávu Flotily. Přístupové heslo k dešifrovacímu klíči zní Ronald 3 5 Alfa Gama.“

„Hotovo.“

„Přehraj zprávu.“

„Zpráva hlavního štábu Hvězdné flotily, hvězdný čas 109105.3. Před třemi hodinami vyletěla z červí brány u kolonie Europa těžce poškozená loď třídy Defiant Advanced, USS Monolith. Jak vyplývá z výpovědí přeživších členů posádky, byly obě lodi napadeny romulanskou flotilou při pátrání po zmizelých lodích Hemingway a Nexus. Jak dále vyplývá z lodního deníku, USS Monolith je jedinou lodí, které se podařilo se štěstím vyvážnout a podat tuto zprávu. Dále byl zjištěn fakt, že Romulanským silám pomáhají lodě stejného typu a konstrukce, jejichž jeden exemplář byl zničen orbitálním dělem v sektoru 001. Dle dostupných informací lze usuzovat, že podobnými zbraněmi, které mají cizí lodě, disponují i Romulané. Z tohoto důvodu se nařizuje všem lodím federace vyhýbat se nevynuceným střetům s nepřátelskými loděmi. Na základě usnesení Rady Federace z hvězdného času 109105.0, se tímto vyhláší válečný stav s Romulanským impériem.“

„To nám ještě scházelo.“ zamručel kapitán a posadil se do svého křesla v čele stolu, o který se po celou dobu opíral.

„Pane, je tu ještě druhá zpráva, určená pro nás.“ oznámil mu komandér vrchní sekce.

„Přehrát.“ přikázal kapitán stručně.

„Admirál Polukis lodi Aragorn, hvězdný čas 109105.4. Kapitáne Rolande. Vaše loď je odvelena ze stávající mise. Váš nový cíl je Mléčná mlhovina. Úkolem je najít Enterprise a předat jejímu kapitánovi šifrovanou zprávu, která je součástí

této a která je určena pouze pro jeho oči. Dostáváte pověření úrovně Alfa. Hodně štěstí.“

„Kapitán kormidelníkovi. Nastavte kurs 6-9-1. Maximální rychlost. Okamžitě.“ vydal Roland rozkaz přes komunikační kanál na můstek.

„Ano pane. Provedeno.“ ozvalo se mu jako odpověď.

„Takže, vážení, slyšeli jste to sami.“ obrátil se ke všem v zasedací místnosti: „Jak jistě víte, pověření Alfa znamená nejvyšší prioritu úkolu, který nesmí ohrozit ani případné porušení Základní směrnice. Proto musíme ignorovat jakékoliv volání o pomoc a vyhnout se konfrontaci s jakýmkoliv plavidlem. Podle mých propočtů dorazíme do mléčné mlhoviny přibližně za 22 hodin. Kdo nemá nyní nic důležitého na práci, ať si maximálně odpočine. Komandéři všech sekcí se postarají o nutná opatření související s válečným stavem, to znamená povinnost nosit phaser a tak dále.“

„Pane, proč Flotila nevyšle některou z lodí pohybujících se kvantovým proudovým skluzem?“ zeptal se lékař vcelku rozumnou otázkou.

„Okolí té mlhoviny je značně nestabilní a klouzání není natolik prověřený pohon, aby se mohl užívat v takových podmínkách. Zpátky už by to mělo být rychlejší. Pokud se nepletu, Enterprise disponuje červím pohonem, který je ještě mnohem účinnější.“ vysvětlil Roland situaci a odebral se na můstek.

Data pozoroval oblohu. Tato odlehlá planeta v koutu romulanské říše měla zvláštní atmosféru. Atmosféru plíživého strachu. Snad to bylo způsobeno temně nažloutlým nebem, či zvláštní kovovou vůní, která se rozprostírala všude kolem. Spíše však na androida doléhal neodbytný pocit neměnnosti budoucnosti. Tušil, co se stane a první kroky k tomu již započaly. Romulané již zaútočili a bylo jenom otázkou času, kdy podnikne Federace odvetný úder. Zaslechl pomalé kroky, které se k němu blížily.

Světlovlasá žena, Sela, promluvila trochu zasněným hlasem, aniž by se na robota dívala:

„Děsivá planeta, není liž pravda. Objevili jsme ji již před více než sty léty, přesto se však nikdy neosídlila, ač k tomu má dokonalé podmínky. Ale nikomu se tady nelíbí. Ideální úkryt.“

„Mám pocit, že se snažíte něco oddálit. Něco, co mi chcete říci.“

„Možná ano. Minuta sem, minuta tam. Co to znamená v časovém propadlišti dějin. Nechejte mi mou chvíli, poslední na dlouhou dobu.“

„Ale prosím.“ odvětil Data a pokračoval v pozorování okolí. Sela chtěla vychutnávat tíživou náladu a připravovala se. Konečně promluvila:

„Začalo to. Před dvanácti hodinami jsme zachytili federální subprostorový signál. Chvíli trvalo, než jsme jej dešifrovali, ale používal primitivní 256 bitové šifrování. Federace chtěla, aby byl rozluštěn. Válka začala. Kola stroje se rozběhla a my máme být jedním z jeho mechaniků.“

„Tušil jsem to. Víte, co nás čeká. Měli bychom začít podnikat kroky, které jsou nutné.“

„Já nevím. Ti - lidé - nám předhodili jejich verzi minulosti, naší budoucnosti, a předpokládají snad, že se budeme podle ní řídit. Jistě existuje i jiná cesta.“

„Vy i já dobře víme, že nemáme na výběr. Rozhodneme se jinak a tohle všechno se nemusí stát.“

„Víte že mne fascinujete. Já mám kvůli nějaké vizi obětovat 300 milionů Romulanů jenom proto, že je to nutná oběť. Jak víte, že neexistuje schůdnější způsob s obdobným řešením a výsledkem?“

„To nevím. To opravdu nevím.“

„Naomi, z velitelství mi nechtějí nic říct. Buď je to opravdu něco hodně tajného, nebo to jen nechtějí pouštět do éteru.“ oznámil Dan Sparling své ženě: „Myslím, že se budu muset vydat na cestu. Do San Franciska. Ať se už jedná o cokoliv, pokud se to týká našeho syna, chci všechno vědět. Pořád ještě mám na velitelství dost známých, z nichž někteří mi doposud dluží nějakou maličkost za to, co jsem pro ně udělal.“

„Mám sto chutí jet s tebou, Dane.“

„Nevím. Je to dobrý nápad? Totiž, co mi tím pomůžeš, když poletíš se mnou?“

„A co ti budu užitečná doma? Jenom se tady budu užírat strachy o Paula.“

„Asi máš pravdu, jako vždy. Vezmi si ty nejnnutnější věci. Za dvacet minut letí spoj z Glasgow, tak ať jsme tam včas.“

Podzemní dráha se pohybovala značnou rychlostí a Naomi Sparlingová pozorovala monotónní hru světél na stěnách tunelu, která kolem míjela jako dešťové kapky ve větru. Tlumilo to její intenzivní myšlenky na syna, který, jak doufala, je stále na živu. O Romulanech slyšela mnoho zlého, ale věděla, nebo si myslela, že to ví, že nejsou zbytečně krutí, či

brutální. Pokud nemuseli, nikdy neničili jiná pravidla do konce. Brali zajatce, kteří se jim vždy mohli hodit.

Vystoupili z vlaku. Po celou cestu ani jeden nepromluvil žádné slovo. Naomi trochu překvapilo ostré sluneční světlo, které se objevilo, když jejich výtah překročil hranici mraků. Konečně zastavil. Ještě jednou se podívala pod sebe, ale spatřila jenom neproniknutelnou hráz bílých peřin. Sub-orbitální transportér již čekal na své poslední pasažéry a byl připraven vyrazit. Dan sice trochu brblal, když se dozvěděl, že je čeká půlhodinové mezipřistání v New Yorku, jenže mu bylo jasné, že půlhodina nic nespasí. Z toho důvodu také nezvolil rychlejší paprskový přenos - on, ani Naomi jej neměli příliš v lásce. Dveře se zavřely a oba pozorovali, jak se stroj odpoutává od své nástupní a servisní rampy. Mezi pasažéry již začaly procházet letušky, které nabízely lehké občerstvení. Teď je čekal hodinový let do New Yorku a pak dalších dvacet pět minut do San Franciska. Jedna z letušek došla až k nim. Dan si objednal kávu na uklidnění. Naomi jenom zamávala rukou na znamení nezájmu, aniž by přitom odvrátila svůj nepřítomný pohled od okénka.

Dvacet minut cesty již měli za sebou. V poslední době necestovali tímto způsobem příliš často. Oba milovali přízemní lety, při kterých mohli pozorovat ubíhající krajinu. Navíc v takových plavidlech bývalo mnohem méně cestujících. Málokdo měl čas na to, strávit až osmkrát více času, než mu umožňoval sub-orbitální transportér nebo paprskový přenos. Naomi si v duchu přiznala, že i sub-orbitální lety mají svoje kouzlo. Neletěli tak vysoko, jako kosmická loď, aby mohli vidět planetu v celé její kráse. Jejich výška se pohybovala někde okolo hranice mezi nebem a kosmickou černí. Dobře rozeznávala části měst, dokud byli ještě nad pevninou a stoupali do určené výšky. Teď se jí občas podařilo zachytit skrz mraky části obrovských umělých oceánských ostrovů. Jednou na jednom z nich byla. Ohromná konstrukce s pěti kilometry v průměru, sahající až na dno. Dalších sedm kilometrů. V celé téhle stavbě žilo dvakrát více lidí, než nyní v Londýně. Bylo to fascinující, ale žít by tam nechtěla. Uvnitř byly sice nádherné parky a imitace všeho, co si lidské srdce mohlo přát. Ale bylo to umělé. Ne, že by to bylo poznat, to ne, na to byla iluze příliš dokonalá. Naomi vadil už samotný fakt, že Ví o tom, že je to umělé. Takovými a podobnými myšlenkami se pokoušela celou cestu potlačit do pozadí tu nejdůležitější, která se rvala o své místo ve vědomí a nehodlala se vzdát. Také často vítězila. Myšlenka na jejího syna, Paula. Co s ním je? Je zdravý? Žije? Tyto otázky tanuly Naomi v mysli tak často, až to bylo nesnesitelné. Ze všech sil se přemáhala, aby nezačala plakat. Podívala se na Dana, ten se však zdál ledově klidný. Zvyk z Flotily: nedát na sobě znát známku slabosti. přesto věděla, nebo alespoň tušila, jaká muka musí také prožívat.

Z letargie je oba probralo zpravodajství, které zprostředkovalo několik monitorů na palubě:

„...se vracíme k vážným událostem, o kterých zatím Hvězdná Flotila i představitelé Federace mlčí. Náš zdroj nám prozradil, že se vrátila jedna ze dvou lodí, vyslaných k pátrání po zmizelých plavidlech. Podle neoficiálních informací se jedná o USS Monolith. Zde jsou záběry pořízené amatérskou technikou s nižším rozlišením, proto prosím omluvte mírně sníženou kvalitu obrazu“

Na monitorech se objevila potemnělá loď, očividně těžce poškozená, jak vylétá z červí brány. Ladný půl eliptický tvar byl narušován mnoha šrámy, ve kterých prozařovaly záblesky poškozeného energetického vedení. Pravá gondola, umístěná hned u trupu, byla lehce poškozena, ovšem na druhé straně byla situace mnohem horší. Větší díl této součásti chyběl úplně a ze zbývajících částí unikala značnou rychlostí plazma, která zanechávala stříbřitou stopu. Pak byl záznam přerušen.

„To je vše, co se nám podařilo získat. Chtěli jsme požádat profesora Datu z Oxfordské univerzity, aby nám osvětlil druh a způsob, jakým byla loď poškozena, ovšem rektorát této instituce nám oznámil, že profesor již delší dobu není nikde k zastížení. Proto jsme se obrátili na penzionovaného docenta doktora Hikaru O'Briana z akademie Hvězdné flotily, který nám přislíbil záběry analyzovat a o výsledky šetření se s námi podělit. To je pro tuto chvíli vše, další zpravodajství o této situaci vám přineseme po zpracování nových informací.“

Jemný ševel, který až dosud prostupoval sub-orbitálním transportérem a který během zpráv zanikl, se nyní přeměnil na dosti živou diskusi. Cestující mezi sebou vytvořili jakési diskusní kroužky a bavili se o nastalé situaci. Mnoho z nich se nikdy předtím nevidělo, ale výjimečná situace je přinutila spolu komunikovat a navzájem pátrat po řešeních této situace, ač všem bylo jasné, že je to zbytečná činnost a stejně nic nevydedukují. Dan se jenom podíval nad zvláštními závěry těchto lidí, kteří přišli na vše, od spiknutí Klingonů s Romulany až po neznámý přírodní jev.

Podíval se znovu na svou ženu. Usnula, což jej potěšilo. Snad bude mít alespoň příjemné sny, doufal. Let už ani příliš nevnímal, jako ostatní nyní přemýšlel o tom, co slyšel a viděl ve zpravodajství. Hlavou se mu honily hypotézy a řešení, z nichž většinu zamítl jako absurdní. Jenom letmo zaznamenal krátké mezipřistání, kterého si všiml zejména proto, že se v plavidle obměnila část cestujících. Bylo možné, že chvílemi, na pár sekund, či pár minut, usínil, ale příliš si to neuvědomoval. Už aby byli v San Francisku.

Nebylo tady tak příjemně, jako v jejich domovině. Padal nepříjemný, studený déšť, byť nebyl příliš hustý. Počasí snad jako by se rozhodlo zobrazit stav jejich duší. Bylo pošmourné a depresivní. Dan tady byl naposledy před čtyřmi lety, když byl na slavnostní přehlídce k výročí akademie jako čestný host. Nezměnilo se to tu příliš. I když v téhle části nikdy nebyl, věděl, že velká většina podzemních drah pod městem zastavuje i na velitelství Flotily, protože ve městě byl velký podíl všelijakých důstojníků a většina návštěvníků mířila právě tam. Stejně tak i Dan a Naomi. Cesta byla velmi krátká. Stačil

postřehnout, že se tu změnilы podzemní vlaky, které teď jezdily mnohem vyšší rychlostí. Zřejmě byly vybaveny tlumiči setrvačnosti, poněvadž zrychlení i zpomalení bylo velice prudké a náhlé. Sotva kdo by se v té chvíli udržel na nohou a dokonce i sezení by bylo značně nepříjemné.

Vystoupili a dopravili se na recepci velitelství. Dan se již chtěl zeptat službukonajícího důstojníka, ale přerušilo jej mírné poklepání na rameno. Otočil se a spatřil známou tvář. Lara Darkstone, kapitánka hvězdné lodi Gandalf.

„Vítám vás admirále, co pro vás mohu udělat?“ zeptala se oficiálním tónem, na který jí úplně formálně Dan odpověděl:

„Laro, rád tě vidím. Koukám, že si nevyšla z formy, co se vtipkování týče. Ale bohužel na to nemám náladu, jsem tu kvůli Paulovi.“

„Já vím, ty zmizelé lodě.“

„Ano, ale co tu děláš ty?“

„To víš, trochu jsme toho našeho drobečka poškodili. Takže jsme v doku na opravě.“

„Ještě jsem tedy neslyšel, aby někdo třídě Galaxy říkal drobeček, ale budiž. Máš tedy nějaké informace o našem synovi?“

„Tvoje žena?“

„Ach ano. Promiň, zapomněl jsem vás představit. Naomi, tohle je Lara Darkstone, kapitánka Gandalfa, která pode mnou sloužila na Kirkovi jako kormidelník. Laro, tohle je Naomi, má žena.“

„Těší mne.“ pronesly obě ženy zároveň. Dále pokračovala pouze Lara:

„Dane, myslím, že bychom si měli promluvit někde v soukromí. Přidělili mi po dobu oprav jednu kancelář. Myslím, že byste se na to měli oba posadit.“

Vincent DeBoer, šéflékař Enterprise, právě dokončoval přípravy na replikaci těla pro wrogenskou ženu. Technologie a postupy, které se přitom naučil a které ne plně chápal, dávali mnoho nadějí na úspěšné vyléčení některých vrozených chorob. Zasyčela vzduchotechnika dveří a do místnosti vstoupila jeho holografická klientka:

„Dobré odpoledne, doktore,“ pozdravila ve vši slušnosti, „myslíte, že bychom mohli dnes začít s replikací?“

„Nevidím žádné překážky. Upřímně řečeno, musím říci, že vaše interpolační algoritmy pro živé tkáně jsou fascinující. I když neumožňují replikaci neuronových spojů, je to zatím to nejlepší, co jsem měl možnost vidět. Mluvil jsem i s lodním šéfem informatikem, a ten mi říkal, že ty postupy jsou docela revoluční, byť by byl raději, kdybychom měli jiný typ počítače. Už tak je polovina medicínských kapacit zahlcena výpočty.“

„Snad vám to nezpůsobilo žádné komplikace?“ zeptala se.

„Ne, vůbec ne. Dokonce i holografický doktor se chová jako obvykle.“ poukázal na svého virtuálního kolegu Vincent.

„Zvláštní bytost, tenhle hologram. Musím říci, že má své osobité kouzlo.“ pochválila jej.

„To jistě...“ dodal lékař sarkasticky.

Otočil se zpět ke svému panelu a začal s replikační sekvencí. Žena se k němu přidala. Dva páry rukou však nepracovaly dostatečně velkou rychlostí:

„Počítači, aktivuj PZH.“ zadal doktor příkaz a téměř v tom okamžiku se vedle něj zhmotnil hologram.

„Zadejte...“ chtěl začít svou běžnou frází, ale Vincent jej přerušil: „Není žádná vážná situace, prostě potřebujeme další pár rukou. Chystáme se právě replikovat organické tělo a proto by bylo vhodné, kdybyste sledoval výkyvy v symetrické matici vzorce.“

„Ano.“ odpověděl hologram věcně a začal tu svou: „Ovšem nechápu důvod, proč by někdo měl chtít změnit svou podstatu z holografické na zranitelnou organickou, potažmo lidskou. Ta zranitelnost! A my doktoři abychom to pak všechno spravovali a dávali dohromady. Bože, jak ti lidé jsou nezodpovědní ke svému tělu! Třeba takové obyčejné běhání, co jen...“

To už ale Vincent nevydržel. Potřeboval pomocníka a nechtěl rozhodně slyšet další přednášku o nesmyslnosti lidských činů: „Počítači, vypni hlasovou heuristiku a nechej pouze lékařskou databázi.“

Byl klid.

Komandérovi před hodinou skončila směna. Byl domluvený s T'Rel, že spolu zajdou do simulátoru procvičit se v boje

muže proti muži. Za normálních okolností by ženu nevyzýval, už tak neměl mezi muži na palubě - snad s výjimkou nadporučíka Foukala - konkurenci v tomto druhu boje, ale s ní to bylo jiné. Měla sílu jako dva muži a byla i tak obratná. Doposud neměl tu čest s ní bojovat a tak se těšil. Dorazila s mírným zpožděním, což zdůvodnila tím, že neodhadla čas, který uplynul při meditaci.

„Komandéře, musím konstatovat, že výběr prostředí je zajímavý.“ podotkla ke scénérii ze středověkého Japonska v pozadí se zapadajícím sluncem. Oba stáli proti sobě připraveni na boj. Vlhká tráva je trochu studila do chodidel, ale ani jeden z nich tomu nevěnoval žádnou pozornost.

Ani jeden z nich se neměl k prvnímu výpadu. T'Rel věděla, že by to byla strategická chyba a Patrikovi docházelo, že to bude on, kdo se jí bude muset dopustit. Nechtěl totiž zkoušet vulkánkou trpělivost, byť nebyla úplná. Udělal klamný výpad pravou rukou, který však v polovině zbrzdil a pokusil se o uchopení protivnice z druhé strany. Vulkánka však měla obdivuhodný postřeh a protipohybem ruku odstavila, přičemž využila nekryté pravé části komandérova těla a zaútočila kopem v otočce. Truman odlétl asi metr vzad a spadl na záda. Opět se vyšvihl na nohy. Těžko říci proč, ale tentokrát to byla T'Rel, kdo zaútočil. Chvilí se mu dokonce zdálo, že vidí plamének vzrušení z boje v jejích očích. Uskočil bez problémů, ale neodhadnul kluzkost okolního terénu a upadl na bok. T'Rel toho chtěla bleskově využít, ale zarazilo ji komandérovo gesto, značící přerušování boje. Podívala se trochu zkoumavěji a podle mírně bolestivé grimasy v jeho tváři usoudila, že si při pádu přivodil nějaké zranění.

„Co se vám stalo, komandéře?“ zeptala se jej suchou vulkánkou mluvou.

„Špatně jsem dopadl na pravou ruku. Nepoznám to, ale pravděpodobně to bude zlomené, nebo alespoň dost pohmožděné.“ odpověděl jí a dodal: „Jste dobrá, poručíku T'Rel, mrzí mě, že náš souboj nemůžeme dokončit. Asi se odeberu na ošetřovnu.“

Tělo fungovalo, přesně jak předpokládala. Stále zjišťovala nové a nové funkce a vlastnosti, jež jí byly velice příjemné. Právě dokončovala návrh svého druhého těla do nepohody, jak jej sama nazvala. Vincent DeBoer právě dokončoval pravidelnou údržbu a kontrolu nejdůležitějších lékařských přístrojů, když vešel komandér Truman. Pravou ruku si držel u těla a netvářil se dvakrát vesele.

„Copak, komandéře? Snad to nemáte zlomené?“ žertoval při přikládání lékařského trikordéru k paži.

„Máte to jenom nalomené.“ podal svému nadřízenému důstojníkovi trochu utěšující zprávu: „Bude stačit chvilková péče kostním regenerátorem.“

Podal mu přístroj.

„Pokud by vás to neobtěžovalo, byl bych rád, kdybyste si sám přejížděl asi minutu kolem zraněného místa tímto přístrojem. Veškerá nastavení jsem provedl, když bude vše hotovo, zapípá to.“ požádal DeBoer Trumana, „Mám totiž ještě nějakou práci s wrognskou ženou.“

„Mohl bych se podívat, co děláte?“ zeptal se komandér.

„Ale jistě, není to nic tajného. Právě pracuje na svém druhém těle. Mělo by být uzpůsobeno do extrémních podmínek.“

Oba dva přešli k ženě. Všimla si jich až když byli už téměř u ní. Byla to další zajímavá skutečnost. Její smysly ztrácely mnoho ze své bývalé dokonalosti a to pro ni byl dost nezvyk.

„Můžete nám ukázat výsledek vaší práce, je li už nějaký?“ zeptal se komandér zvědavě.

„Myslím že ano, počkejte.“ opověděla a otočila se zpět k počítači: „Počítači, je možné extrapolovat podobu těla ze zadaných vzorců na obrazovku?“

„Ano.“

„Proved.“

„Výpočet a zobrazení chvíli potrvá.“

Na černé ploše se začaly objevovat první kontury a orgány, které se postupně obalovaly a nabývaly konkrétnějších tvarů. Počítač prováděl virtuální replikaci, což mu dávalo dosti zabrat a bylo to patrné pomalostí zobrazení konečné podoby těla. Vincent DeBoer postřehl zvláštní tvar tohoto těla a také skutečnost, že dost jeho součástí bylo anorganických.

Komandér pozoroval nabývající a obrůstající obraz z počátku pouze s povrchním zájmem, který však narůstal souběžně s jeho zvláštním pocitem. Bylo to zvláštní deja vu. Čím více se tvary zpřesňovaly, tím více stoupal jeho neklid. To, co se na obrazovce objevovalo, se mu vůbec nelíbilo.

Pak to přišlo. Obraz byl konečný a komandér si byl jistý.

„Komandér volá kapitána. Přijďte okamžitě do ošetřovny.“

„To, co jsi mi nyní řekla, je dost vážné.“ řekl velice pomalým hlasem Dan Sparling.

„Také si myslím. Upřímně řečeno, nechápu, proč to romulanské velení dělá. Jestli doufají v rychlou pomoc, proč nepožádali nás. Takhle se spojí s nějakou rasou, jejichž podmínkou je rozpoutat válku s námi, což je - podle mne - dosti divné. Navíc o té rase nemáme žádné informace, a jak vyplývá ze zpráv tajné služby, tak Romulané také ne.“ dodala svou myšlenku i Lara.

„Co hodlá flotila podniknout?“ zeptal se.

„Nikdo o tom moc neví. Podle různých zpráv se formuje pátá až sedmá flotila v systému Soloice 3-2-7. Předpokládá se, že tam dojde k dalšímu střetu s Romulany. Děje se to ve velké tajnosti, všechny lodě, které již do sektoru vstoupily jsou chráněny sítí rušiček a maskovacích polí. Pokud se nemýlím, šestá flotila disponuje dvěma letkami lodí třídy Defiant a několika Sovereigny. Existuje ještě snad plán, který se snaží zamezit této jistě tragické bitvě, ale o něm nemám žádné podrobnější informace.“ odpověděla mu.

Chtěl se ještě na něco zeptat, ale jejich rozhovor byl přerušen hlášením, určeným kapitánce Gandalfa:

„Kapitánko Darkstoneová, hlaste se na své lodi. Všechny nejnnutnější opravy a úpravy byly dokončeny. Cíl vaší nové mise a její určení naleznete na můstku. Tento rozkaz nabývá účinnosti okamžitě.“

Byl to admirál Patrick H. Gowens. Nestávalo se příliš často, aby Lara dostávala rozkazy přímo od velícího důstojníka Hvězdné Flotily. Bylo to naléhavé a bylo to vážné.

„To si pospíšili,“ řekla překvapeně a chtěla se s Danem rozloučit, když zachytila jeho pohled, prosící ji, aby jej vzala s sebou na tuto misi.

„Rád bys letěl s námi, že?“ zeptala se, i když předem znala odpověď.

„Ano.“

Chvilí bylo ticho. Zvažovala všechny možné komplikace, které by mohly nastat, ale hned toho nechala. Byl to jeden z nejzkušenějších důstojníků, které znala a věděla, že se jí rozhodně nebude míchat do pravomocí.

„Dobrá. Ale slyšel si rozkaz, takže nemáme čas.“ svolila.

„Díky, ani nevíš, jak jsem rád, že mohu letět.“

„Běž se rozloučit se ženou. Ať to máš z krku a můžeš se soustředit.“ pobídla jej a dodala: „Bylo by mi ctí, kdybys byl mým taktickým konzultantem na lodi. Přidělím ti polní hodnost komandéra.“

„Ano, a ještě jednou ti děkuji.“

Jak předpokládal, Naomi z toho příliš nadšená nebyla, ale když viděla jeho nadšení ve tváři, které nezaregistrovala od té doby, co odešel na zasloužený odpočinek, nedokázala mu odporovat. Dokonce ji napadlo, že by se mohla přidat i ona, ale vzápětí s to rozmyslela. Byla by jenom na obtíž. Dala mu tedy své požehnání a vydala se na cestu domů. Do prázdného domu.

Jakožto důstojník flotily ve výslužbě neměl Dan s formalitami žádné problémy. Ještě na povrchu mu kapitánka Gandalfa narychlo přidělila polní hodnost a už jako komandér se transportoval na palubu. Když šel do své kajuty, prohlížel si interiér lodi. Bylo už poznat, že se jedná o starší design, ale stále v něm vzbuzoval pocit, který měl naposledy ještě jako student akademie. Tehdy byl na praxi na lodi třídy Nebula, pocházející ze stejného časového období a byl tenkrát vzrušením bez sebe. Teď se jenom podíval, že se nikdy za svou kariéru nedostal na palubu žádné lodi třídy Galaxy. Byl to už starší model, ale jak jej Lara informovala, prošel některými úpravami, které z něj činily stále velice silný stroj. Ať už se jednalo o multifázové štíty, či inovované phasery. On kdysi začínal na prastarém Excelsioru a poté skočil hned na Sovereign. Mezi těmi loďmi bylo skoro sto let rozdíl. Zatímco Excelsiory už dnes pomalu dosluhovaly a sloužily spíše jako vědecká plavidla, lodě třídy Sovereign stále patřily mezi páteř flotily.

Jeho kajuta byla na přídi, na palubě devět. Přemýšlel, jestli to byl záměr kapitánky, která dobře znala jeho zálibu v navštěvování lodního baru a hře kulečnicku, či pouze náhoda, že dostal právě tuto místnost. Všechny myšlenky jej však opustily, když loď zvedla kotvy a vyplula z přístavních svorek do volného kosmu. Zpětný chod trval necelé dvě minuty. Pak se celé plavidlo otočilo o sto osmdesát stupňů a plným impulsem si to namířilo směrem k červí bráně. Vletěli dovnitř. Dan sledoval míhání různobarevných stužek, které tancovaly na skle jeho pokoje. Stěny místnosti se rozehrály do tisíců odstínů a on si připadal jako tisíc metrů pod mořskou hladinou. Tento pocit jej unášel téměř třicet vteřin. Pak se Gandalf vynořil zpět do normálního kosmu. Jak předpokládal, namířili také do sektoru Soloice. Ještě si vychutnal, jak se loď ladně zhoupala do warpové rychlosti a šel spát.

Knižní koutek

Ať se na tuto knihu podíváme z kterékoliv strany, ať se nám líbí či ne, jedno ji už nikdy neupřeme: byla první! První u nás vydanou knihou ze světa Star Treku. Dnes je to již samozřejmě historie, ale tenkrát v roce 1991 to bylo pro mnohé z nás prvním setkáním s tímto fenoménem - dlouho před seriály, filmy či jinými knihami. Kniha je sbírkou devíti vybraných a dle editora nejlepších a typických příběhů posádky Enterprise kapitána Kirka, tzn. do literární podoby přepracovaných scénářů dílů Star Treku Originální série. Setkáme se zde s povídkami Rovnováha hrůzy, Nepravý McCoy, Záchrané poslání, Město na pokraji věčnosti, Vesmírné sémě, Zrcadlo zrcadlo, Čas amoku, Trable s tribly a Všechny naše včerejšky.

Pro antologii byly vybrány epizody kvalitní, s originální zápletkou a s poselstvím typickým pro tuto sérii Star Treku. Tyto příběhy jsou dnes mezi fanoušky již notoricky známy, zvláště po odvysílání všech tří řad Star Trek TOS. Autoři původních scénářů jsou známí autoři, některá z uvedených děl získala ve své době cenu Hugo. Skvělí autoři vnášeli do epizod seriálu spoustu nejrůznějších nových nápadů, obrátů a myšlenek vedle již osvědčených tradičních postupů, jako jsou cestování v čase, idea hyperprostoru a letů nadsvětelnou rychlostí, červí díry spojující nesmírné vzdálenosti, bytosti z masa a kostí nejrůznějších podob, charakterů a schopností, ale i tvory s energetickou podstatou či dokonce božskou mocí.

Antologii je možno nazvat čítankou, nebo snad dokonce slabikářem Star Treku pro českého čtenáře. Ještě dnes se občas objeví v antikvariátech a její koupí a přečtení lze jen doporučit. K jejím kladům přispívá i kvalitní překlad Jana Pavlíka a Zdeňka Volného.

Axiom

Starship Creator: Warp II

Hra s nadmírou skvělým nápadem, ale nezáživnou hrátností. Podstatou hry je koupit si loď, postavit si ji designově jak chcete, a vybavit ji tak, aby byla schopna plnit různé mise Flotily. Což zahrnuje, dostatek kajut pro posádku, různé počítačové systémy, turbovýtahy, Impuls a Warp (Tedy ten Warp ne, ale Impulsem budete plnit jednu misi cca dvě hodiny čistého herního času). No a hlavně musíte mít posádku. Na té je pozitivní, že si můžete vybrat známé ze seriálů a také největšího hrdinu ze všech Sebe! Tahle hra je určená spíše fanouškům a hlavně těm fanouškům, kteří se zajímají o lodě Federace, jejich vybavení atd. atd. Akční tahle hra určitě není, na to se můžete spolehnout.

Grafika. no jak už to Simon a Shuster tak pěkně dělají stále stejná jako např.: u TNG Technical Manual, nebo Captain's Chair Pokud si chcete zahrát víc jak čtyři mise, musíte si je stáhnout z netu. Ale Tuším, že to dělat nebudete, protože mise spočívá v tomto: Nejprve letíte dvacet minut na místo kde máte misi plnit, pak plníte misi, což většinou spočívá v tom, že vám počítač hlásí co vaše loď dělá a vy si pak můžete občas vybrat mezi dvěma možnostmi a životně důležitými postupy, jako vystřelit torpédo Mark IV, nebo vystřelit torpédo Mark V a nebo snad dokonce Mark VI a občas mezi dalším cílem. Po misi můžete zůstat hlídkovat, a nebo se vrátit na Stanici což vám zabere dalších dvacet minut. Po celou tuto dobu se díváte na čtverečkově znázorněnou mapu oblasti. Samozřejmě je to proto, že se Autoři snažili hru udělat tak aby připomínala pokud možno co nejvěrohodněji reálný čas a práci na lodi. No když to někoho baví.

Jaremi Erik Johanson

Hudba

Insurrection

OST k devátému filmu na motivy Star Treku má na svědomí zasloužilý autor hudby ke všem druhům Treků, Jerry Goldsmith.

V soundtracku se objevují jednak výraznější melodie zdůrazňující akčnější laděné scény, jednak melodie klidnějšího rázu (ale o to kvalitnější) - Goldsmith se víceméně drží zajetého výběru instrumentů, používá některých prvků z TNG a některé přidává.

Jakýmsi zlatým hřebem je (tedy alespoň podle mého) skladba „Abandon The Prime Directive“, při které se posádka Enterprise postaví rozkazům svých nadřízených a vydává se bránit obyvatele planety Ba'ku.

Snad jedinným mínusem soundtracku je jakási nevyváženost hlasitosti mezi normálními a akčními částmi.

Soundtrack je možno zakoupit na www.cd-soundtrack.cz za cca 350 Kč s DPH.

Velící šéfredaktor komodor Korax

Třída K't'inga

Třída K't'inga byla nejpoužívanější třída lodí klingonského impéria třiatvacátého a čtyřiatvacátého století.

Historie

Hned od svého uvedení do služby v roce 2270 byla K't'inga považována za třídu nejsilnějších bitevních lodí Klingonských Obranných Sil a v průběhu devadesátých let třiatvacátého století dokonce sloužila jako vlajková loď Impéria.

Křižníky tř. K't'inga byly ve službě již od roku 2272, kdy stanice UFP Epsilon IX zaznamenala zničení tří lodí třídy K't'inga entitou později známou jako V'Ger. Zájem Hvězdné flotily o třídu byl takový, že se již v roce 2285 objevila ve výcvikových programech Kobayashi Maru na Akademii Hvězdné Flotily.

Lodě této třídy se používaly téměř sto let, neb se ukázaly jako dobře navržené a spolehlivé lodi a navíc i jako rovnocenní soupeři federálních lodí třídy Constitution, Miranda a dokonce Excelsior. Lodě třídy K't'inga se s několika vylepšeními používaly jako bojové síly prvních linií v bitvách a jako spolehlivé patrolní lodě na hranicích (nejen) klingonského území, a to i v Druhé Válce UFP a Klingonského impéria s Dominionem v průběhu sedmdesátých let 24. století. Nebyly voleny pro všechny druhy misí, avšak pro některé úkoly se hodily mnohem více než třeba lodě třídy Bird of Prey.

Technické údaje

Design a uspořádání lodí třídy K't'inga byl logickým pokračováním designů předešlých tříd lodí Impéria počínaje třídou D5.

Větší část objemu je orientována v zadní sekci lodi. Můstkový modul je umístěn v kulovitěm útvaru umístěném na přední straně lodi, se kterou je spojován relativně tenkým „krkem“. Z inženýrské sekce na „zadku“ lodi vyčnívají dvě warp-gondoly a na zadní straně lodi jsou umístěny impulsní trysky.

Taktické systémy

Hlavní zbraňové systémy, kterými třída K't'inga disponuje, jsou disruptory a odpalovače fotonových torpéd. Některé lodě této třídy byly dokonce dovybaveny phaserovými systémy.

Ve svém klasickém provedení byly odpalovače torpéd umístěny na přední a zadní straně lodi. Zadní odpalovač fotonových torpéd byl umístěn mezi impulsními tryskami. Během nabíjecí sekvence se interiér odpalovací komory rozzářil do červena. Tato třída byla dále vybavena duálními disruptory namontovanými na přední stranu lodi. Co se jejich síly týče, pro loď třídy Galaxy hrozbu nepředstavovaly, pro slabě bráněné kolonie a výspy ale ano.

Je neznámo, zda zde byly užity disruptory typu 3 zmíněné ve filmu Generations.

Star Trek: Starship Spotter identifikuje osm disruptorových émitérů, ovšem z těch byly v akci k vidění pouze dva. Pokud je ale rozmístění zbraní K't'ingy alespoň podobné

tomu třídy D7, pak je možné, že je na třídě také pár dualních předních disruptorových émitérů namontovaných na warp-gondolách. Prohlídka samotného modelu třídy K't'inga naznačuje, že další émitéry se nacházejí na obou stranách můstkové sekce, tzv. „hlavy“ lodi.

Na konci 24. století bylo mnoho lodí této třídy dovybaveno novými technologiemi aby byly rovnocennějšími soupeři tehdejších sil nepřátelených stran - jejich přední odpalovače torpéd byly nahrazeny

silnějším typem disruptorů.

Tyto lodě byly, jako většina klingonských lodí té doby, vybaveny Maskovacím zařízením, díky kterému se mohly vyhnout nechtěnému odhalení. Během let své dlouhé služby byly lodě třídy K't'inga postupně vybavovány novějšími a novějšími typy maskovacího zařízení. Tyto lodě pak ale byly známé díky faktu, že nedokázaly stoprocentně blokovat vypouštění gam-

ma záření.

Podpůrné systémy

Některé lodě této třídy byly vybaveny kryogenní technologií, která dovolila posádce navodit kryogenní spánek a přečkat tak dlouhé cesty.

Interiér

Můstek je umístěn ve vrchní části přední („hlavové“) sekce lodi. Na přední stěně můstku se nachází obrazovka, kterou ke svým potřebám užívá kapitán lodi. Na vyvýšené plošině uprostřed můstku a před hlavní obrazovkou se nachází kapitánské křeslo otočné o 360 stupňů - tak mohl kapitán bez námahy sledovat všechno dění na můstku.

Přímo za kapitánským křeslem jsou dvě konzole pro obsluhu obrazovky a navigačních systémů. Nakonec jsou ještě na můstku dvě stnice pro obsluhu zbraňových systémů.

Podle Michaela Okudy měl interiér kontrastovat s čistým, světlým prostředím USS Enterprise a jiných lodí UFP. Můstek klingonské lodi v TMP byl později upraven a užit jako torpédová místnost, která byla k vidění později ve filmu. V průběhu šedesátých let 23. století se také užívaly další designy můstků (TNG: Heart of Glory).

Transportní místnost na lodích této třídy nabízela pět transportních plošin uspořádaných vedle sebe. Napravo od plošin se pak nacházela kontrolní konzole s křeslem pro operátora, nalevo se nacházely dveře.

Pojmenované lodi třídy

- IKS Amar
- IKS B'Moth
- IKS Kronos One

- IKS T'Ong
- IKS T'Acog
- IKS Va'Yang

Nejmenované lodi třídy

- K'Neřina loď
- Kangova loď

Pozadí

V projektu Phase II „In Thy Image“ byly tři klingonské lodi identifikovány jako třída Koro, později byly ale překřtěny na třídu K't'inga (v novelizaci Roddenberryho pro film TMP).

Design byl založen na designu třídy D7 Matta Jefferiese (který byl užit v TOS). Originální model postavený pro potřeby filmování TMP byl postaven studiem Magicam a měřil šest stop. Za zmínku stojí velmi propracované detaily tohoto modelu, tak, aby se dal použít pro natáčení kinofilmu. Natáčení scén s modely K't'inga probíhalo pod supervizí Johna Dykstry.

V bonusových materiálech sedmého disku třetí sezóny seriálu Voyager je k vidění asi třímínutový rozhovor s Danem Currym týkající se filmování setkání lodi USS Excelsior s Kangovou lodí v Azurové mlhovině.

Specifikace

Velikost lodí třídy K't'inga byla předmětem mnoha spekulací - jejich velikost se nejdříve určovala podle blueprintů pro TMP. Délka lodi byla podle těchto zdrojů 214,3 m. Jinde se délka lodí liší, a to dokonce až do 350 metrů. Encyklopedie Star Treku dokonce ani neposkytuje informace týkající se rozměru lodí, ve strovnávacích tabulkách je třída někdy větší a někdy menší než D7. Jediný oficiál-

ní zdroj informací, DS9 Technical Manual udává, že třída K't'inga měří 349,54 metrů.

Následující specifikace jsou přímo z DS9 Technical Manual a dají se tedy považovat za důvěryhodné:

Velící šéfredaktor komodor Korax

Délka: 349, 54 m

Šířka: 251, 76 m

Výška: 98, 41 m

Doky: Qo'Nos Orbital Factory Base

Hmotnost: 760 000 metrických tun

Osazenstvo: 800 + vojáci

Zdroj energie: jeden warpový systém hmota/antihmota; dva impulzní systémy

Výzbroj: Šest disruptorů, dva odpalovače torpéd

Maximální rychlost: Warp 9,6

Zbraňové systémy

Čas plyne jako voda, a jelikož nemám to štěstí, abych měl k dispozici nějaký ten stroj času, tak musím opět napsat další díl svého seriálu o Star Trekových technologiích. Po usilovném přemýšlení jsem došel k závěru, že po minulém článku o deflektorových štítech by bylo užitečné zmínit také něco o tom, co se skrývá pod nimi. Budeme tedy hovořit o další části obraného systému lodi, kterou jsou zbraně.

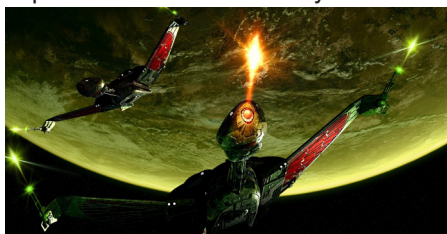
Kdo zná ST, ten jistě ví, že důkladný popis všech různých typů zbraní vysoce přesahuje rámec možností tohoto článku. Proto, stejně jako tomu bylo u štítů, se budu zabývat pouze těmi nejpoužívanějšími a nejzajímavějšími.

pokračování z předešlé strany

Phasery

Snad se ani není třeba zmiňovat o tom, že phaser je nejběžnější typ zbraně jak hvězdné flotily, tak i mnoha dalších více i méně vojenských útvarů ve světě ST. PHASER je zkratka pro PHASed Energy Rectification (fázované usměrnění energie). Phasery jsou založeny na Rychlém nadionovém efektu, kdy je energie propuštěna speciálním phaserovým krystalem, čímž se uvolní výboj nadionových částic o krátké životnosti. Detekování nadionových výbojů je často klíčovým vodítkem ke zjištění, že se na místě nedávno odehrál souboj. Nadionové částice mají různorodé efekty na subatomární vazby částic, se kterými přijdou do styku, které výrazně závisí na hmotě částice. To je také důvod, proč jsou lodní trupy z těžkých materiálů proti výbojům odolnější, než například humanoidní formy života.

Existuje několik druhů phaserů určených pro umístění na loď:

Typ IV - umisťuje se na malé pomocné letouny jako jsou například rake-toplány

Typ V - pro větší raketoplány

Typ VI - umisťovány na lodě třídy Danube

Typ X - pro třídy Galaxy a Nebula

Phaserová pole

Phaserové pole je seskupení phaserových emitorů umístěných na strategických místech lodí, nebo vesmírné stanice. Jsou jimi vybaveny lodě Hvězdné flotily pozdního 24. století. Pozdější lodě třídy Sovereign měly původně 12 polí, sedm hřbetních a pět ventrálních. Později však byly přidány 4 další pole do celkového počtu šestnácti phaserových polí. V 23. století měly phaserová pole menší množství emitorů a byly běžně nazývány phaserovými bankami.

Distruptory

Distruptor je typ zbraně používaný mnoha nefederačními rasami. Stejně jako phasery využívá usměrněný paprsek energie, a má také stejné využití. Distruptorové zbraně jsou obecně silnější než standardní phasery, avšak postrádají jejich přesnost a výboje jsou pomalejší.

Torpéda

Torpéda jsou samonaváděcí zbraně s vlastním pohonem. V bitvách jsou využívány jako alternativy k energetickým zbraním jako jsou phasery a distruptory. Dokážou v závislosti na druhu torpéda způsobit jedním zásahem značné škody, avšak jsou poměrně pomalé a nejsou příliš účinné vůči lodí s plně vztyčenými štíty. Torpéda mají pro navádění vestavěné vlastní konfigurovatelné senzory a některé mají i vlastní sebedestrukční mechanismus pro případ, že by došlo k nechtěnému či chybnému odpálení. Pokročilá torpéda

mohou mít i vlastní UI pro určování vhodného cíle a přizpůsobování se úhybným manévřům.

Je známo několik typů torpéd:

Vesmírné torpédo - první torpédová zbraň vyvinutá hvězdnou flotilou Země

Fotonické torpédo - přechodný krok mezi vesmírným a fotonovým torpédem

Fotonové torpédo - nejběžnější typ torpéda, používaný několika rasami

Kvantové torpédo - náhrada běžných fotonových torpéd

Transfázové torpédo - zbraň hvězdné flotily v budoucnosti

Plasmové torpédo - používáno romulany a cardassiany

Gravimetrické torpédo - těžké torpédo vybavené gravimetrickou náloží

Chronitonové torpédo - vysoce destruktivní zbraň používaná Krenimským impériem

Stratosférické torpédo - torpédo určené k použití v atmosférách planet

Pulse wave torpedo - torpédo používané k uzavření prostorových anomálií

Rozhovor - Roxann Dawson

Po delší době se opět vrátíme k zaseté tradici uvádění jednoho rozhovoru s osobou, která měla (anebo má) pro Trek jako takový nějaký větší přínos. Dnes je jí Roxann B. Dawson, představitelka postavy B'Elanny Torres.

Question: Co si myslíte o rozhodnutí, že se Tom a B'Elanna vzali?

Roxann Dawson: Myslím, že to byl nutný předpoklad, abych mohla být těhotná. Líbí se mi, jak se v této sezóně vyvíjejí příběhy. Těhotenství je zajímavá volba, když uvážíme, že jsem byla před dvěma lety skutečně těhotná a celý rok jsem to musela zakrývat. Teď naopak ze mě těhotnou udělali. Je to zajímavá volba, která nabízí množství dramatických možností. A nemusím dávat pozor na to co jím!

Q: Zajímalo by mě, jestli vám vadilo, že jste nenatočili svatební ceremonii. Mělo to něco společného s tím, že už jsme sňatek Toma a B'Elanny viděli v epizodě Course: Oblivion?

RD: Ano, nemuseli jsme ukazovat to, co už jsme viděli v jiné epizodě. S tím se scénáristy souhlasím. Připadalo nám hloupé, aby se stálí diváci museli dívat na tu samou věc. Díky tomu zbylo v epizodě více času na dramatické momenty.

Q: Myslíte si, že B'Elanna bude dobrou matkou? A od kolika let hrajete?

RD: To nevím. To vše záleží na scénáristech. Myslím, že bude dobrou matkou. V nadcházející epizodě Lineage, udělá tím

směrem několik kroků.

K druhé otázce: Ve skutečnosti, jsem začala hrát už v děloze:) Vždycky jsem chtěla hrát. Už od dětských let jsem byla velmi živá. Za mnoho vděčím své matce, že mě v tom podporovala. Nevzpomínám si na okamžik svého života, kdy bych nechtěla být herečkou.

Q: Jaká scéna byla pro vás nejtěžší a proč?

RD: Myslím, že to byla ona epizoda, kdy jsem měla po osm dní na krku přísátého brouka (Nothing Human). Z hlediska hraní, to pravděpodobně bude poslední Lineage. Samotná náplň této epizody je velmi vyzývavá. A co se týče mé kariéry, myslím, že nejtěžší role byly v divadle.

Q: Předložila jste někdy nějaký námět nebo scénář pro epizodu Voyageru?

RD: Ne to ne, ale ráda píšu. Napsala jsem několik her, a také jsem spolupracovala na jedné trilogii novel. Sice ráda píšu, ale nedokážu psát pro něco, co je mi tak blízké a v čem hraji.

Q: Kde jste vyrostla a co byla vaše první práce jako herečka?

RD: Tam kde jsem vyrostla, pokud jsem vyrostla! Bylo to v Californii, ačkoliv jsem hodně času strávila v New Yorku. Mám tam také rodinu. Má první profesionální práce byla na Broadwayi v „A Chorus Line“, kde jsem hrála Dianu Morales.

Q: Je nějaká část B'Elannina charakteru, na kterou byste se ráda více soustředila a jaké to je políbit Roberta McNeila?

RD: Chtěla bych trochu více prozkoumat její tělesnost. Chtěla bych vidět jak si udržuje kondici nebo cvičení a meditace, které provádí - soukromé věci. Je očividně velmi tělesně zdatná, a bylo by zajímavé podívat se na to z emocionálního hlediska. A jaké je to políbit Robbieho? Skvělé!

Q: Jaké je vaše oblíbené jídlo?

RD: Mmmm. To záleží na náladě. Buď suši nebo těstoviny.

Q: Jste zklamaná z toho, že Voyager končí?

RD: Ano a ne. Ráda bych už přešla k jiným rolím. A chci dostat konečně z oblíbené své masky. Stala se velmi nepohodlná. Na druhou stranu jsem samozřejmě smutná, že opustím ‚rodinu‘ a jsem smutná, že opustím svou postavu, kterou jsem si za těch sedm let oblíbila. Ale skutečně chci dělat už něco nového.

Q: Máte sourozence a jakou hudbu posloucháte?

RD: Ano, mám bratra a poslouchám klasičku a country.

Q: Chtěla byste se v budoucnosti více věnovat režirování?

RD: Zamilovala jsem se do režirování a chtěla bych v něm pokračovat. Nevěděla jsem, že mě to tolik chytne. Právě jsem dokončila režirování mé druhé epizody Workforce, Part II. Myslím, že to dopadlo dobře. Jsem s tím spokojena. Doufám, že to potěší i producenty, protože bych v tom chtěla pokračovat i během mé další kariéry.

Zdroj: TrekDNES

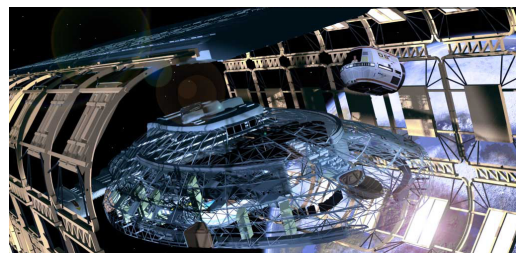

O čem si přečtete příště

V příštím čísle magazínu, které **vyjde 10. srpna 2007** se můžete těšit na reportáž z chystaného chotěbořského Festivalu Fantazie, na popis další třídy lodí Klingonské Říše a na řadu dalších zajímavých témat.

Za celou redakci Vám tímto přeji příjemné prožití následujících dvou měsíců a příjemnou dovolenou (či snad vydařené vysvědčení).

Velící šéfredaktor komodor Korax

Kontaktní údaje

Sídlo klubu

Star Trek klub UPKB

Nová Dědina 193

739 11 Frýdlant nad Ostravicí

Star Trek and Related Marks are Trademarks of CBS Productions Inc. CBS, the CBS Eye logo and related marks are trademarks of CBS Broadcasting Inc. All Rights Reserved. (R) & (C) 2006 Paramount Pictures. All Rights Reserved.